

هادی پاکزاد

متولد مشهد ۱۳۶۱ در سال ۱۳۷۹ همزمان با ورود به دانشگاه (در رشته ی مهندسی عمران) مطالعات خود در دوران نوجوانی در حوزه شعر و ادبیات را به فلسفه و روانشناسی تعمیم و نیز فعالیت پیشین خود در زمینه ی موسیقی را ادامه داد و در پاییز ۱۳۸۱ اولین آلبوم خود با نام سرزمین وحشت را به دنیا ی موسیقی زیرزمینی ارائه کرد. این آلبوم که قطعات آن نوشته ی هادی پاکزاد بود در مراحل اولیه با کمک های ارزشمند احسان حاجی زاده و امیر حسین هروی شکل گرفت و پس از آن با همکاری و تنظیم مسعود فیاض زاده در استدیو یوسف سرداری باز ضبط شد. پس از آن سرزمین وحشت در اولین اجرای زنده ی هادی پاکزاد در دی ماه ۱۳۸۲ در سالن سیمرغ مشهد روی سن رفت، اجرای دیگری نیز در بهمن ۱۳۸۴ در همین سالن صورت گرفت و همینطور ویدئو قطعه ی دریا به کارگردانی جواد جلالی در بهمن ۸۳ ضبط و مدتی بعد از شبکه PMC پخش شد. آغاز همکاری هادی پاکزاد با داریوش دانش نیا، صدابردار در سال ۱۳۸۴ منجر به تاسیس استدیو ای مشترک به نام طبقه ی منهای ۱ توسط آنان گردید که هنرمندان زیادی همچون عبدی بهروانفر، نوید اربابیان، حامد بهداد و بسیاری از گروه های راک زیرزمینی آثار خود را در آن ضبط و ثبت کردند، آلبوم دوم و سوم وی زندگی زیر زمین و دکتر در سال های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۶ در همین فضا با آهنگسازی مسعود فیاض زاده و نوازندگی درامز، علی باغفر و ویولون نیلوفر برکاتی و ترانه های هادی پاکزاد به مارکت موسیقی عرضه شد و همینطور ویدئو قطعه ی خط قرمز به عنوان اولین همکاری وی با آرشیا شکیبایان تولید شد. آلبوم های افلاطون در اسفند ۸۸، برای چهار در اسفند ۸۹ و ارتباط با کرها در بهار ۹۱ آثار دیگری هستند که همچون گذشته با صدا و ترانه های هادی پاکزاد و آهنگسازی مسعود فیاض زاده تولید شدند. دو ویدئو فرشته ی مرگ و اسلحه کارهای تصویری هادی پاکزاد با همکاری علی عظیم زاده تهرانی و رسول علیرضائی می باشند، همچنین ویدئو زمین و پس من چی؟ دو ویدئو بعدی وی بودند که در سال ۸۸ و ۹۰ به کارگردانی آرشیا شکیبایان تولید و از شبکه ها پخش شدند؛ ویدئو جدید موسیقی زرد نیز بزودی پس از طی مراحل تدوین به شبکه ها ارائه خواهد شد.

هادی پاکزاد در انتشار آثارش اهداف اقتصادی را در نظر ندارد و کلیه آثار وی بطور رایگان در وبسایت رسمی و صفحه های فیسبوک اش قابل دریافت هستند، و نیز به اقتضای شرایط موجود تصمیم به برگزاری کنسرت ندارد. کلیه مضامین نوشته های او صرفاً پیرامون معانی فلسفی، ایدئولوژیک و اجتماعی بوده، هیچگونه گرایش سیاسی را دنبال نمیکنند.

منبع: تلخایی، متین، 1391